

Gerechtshof te Amsterdam.

Het Gerechtshof te Amsterdam, tweede meervoudige belastingkamer;

Gezien het beroepschrift ingediend door X te Z ingekomen op 4 juli 1967 onder nr. 123 en gericht tegen de aanslag tot navordering in de inkomstenbelasting over het jaar 1964 aan belanghebbende opgelegd onder artikel kohier 123456 door de inspecteur der belastingen te R, van welke aanslag is kennis gegeven bij een biljet, gedagtekend 15 juni 1967;

Gezien de overige stukken, waaronder de als hier overgenomen aangemerkte inhoud der processen-verbaal van het verhandelde op na te noemen zittingen;

Gehoord ter zitting van 20 november 1967 en van 12 maart 1968 telkens W te Y als gemachtigde van belanghebbende, bijgestaan door V, zomede de inspecteur, hebbende de gemachtigde ter eerste zitting verzocht het voor belanghebbende bestemde afschrift van 's Hofs uitspraak te zenden aan belanghebbende zelf;

Overwegende dat de inspecteur, nadat hij aan belanghebbende een primitieve aanslag in de inkomstenbelasting over het onderhavige jaar had opgelegd, berekend naar een zuiver inkomen van f. 7.091,--, tariefgroep III, kinderaftrek voor 1 kind, de onderhavige aanslag tot navordering heeft opgelegd, berekend naar een zuiver inkomen van f. 15.179,--, zelfde tariefgroep en kinderaftrek met verdubbeling van een deel ad 25% van het belastingbedrag op de voet van artikel 4 der 7^e Uitvoeringsbeschikking van het Besluit van de Inkomstenbelasting 1941, waarna belanghebbende in beroep is gekomen, aanvoerende, dat het inkomen niet hoger was dan het bij de primitieve aanslag belaste en de aanslag tot navordering derhalve ten onrechte is opgelegd, zodat deze behoort te worden vernietigd, hebbende de inspecteur handhaving van de aanslag tot navordering verzocht;

Overwegende dat op grond van de stukken en het ter zittingen verhandelde als enerzijds gesteld en anderzijds niet betwist tussen partijen vaststaat:

dat belanghebbende en zijn zoon V in het onderhavige jaar in een vennootschap onder firma het bedrijf van groothandel en commissionair in groenten uitoefenden, waarbij belanghebbende 65% en de zoon 35% van de overwinst genoot, welke overwinst bestond uit de winst, die overbleef nadat hun ieder een

bedrag als “ondernemersloon” was toegekend;

dat de aankopen geschiedden op veilingen, gehouden door coöperatieve verenigingen van kwekers, ofwel direct bij de kwekers terwijl de verkopen mede plaats vonden aan detailhandelaren op de markt te T;

dat een kladkasboek werd bijgehouden door de zoon, die daar mede wegens zijn vele overige werkzaamheden soms maanden ten achter was;

dat het bijwerken van dit kladkasboek geschiedde aan de hand van bescheiden en aan de hand van aantekeningen, gemaakt betreffende posten waarvan geen bescheiden aanwezig waren;

dat over het onderhavige jaar werd geboekt aan verkopen f. 239.733,83 en aan inkopen f. 186.880,55, van welk laatste bedrag een deel ad f. 12.443,-- niet is gedekt door bescheiden;

dat de inspecteur met deze laatstgenoemde omstandigheid eerst bekend werd na het opleggen van de primitieve aanslag en hij deswege de aanslag tot navordering heeft opgelegd, waarbij de winst werd verhoogd met het bedrag van f. 12.443,-- en het aandeel van belanghebbende daarin met 65% van f. 12.443,-- of f. 8.088,--;

Overwegende dat in de procedure, gevoerd voor het Hof met betrekking tot de aanslag tot navordering in de inkomstenbelasting over het jaar 1963 opgelegd door de inspecteur aan belanghebbende, is gehoord als getuige S, van wiens beëdiging en verklaring een proces-verbaal is opgemaakt zich bevindende onder de stukken van die procedure;

Overwegende dat partijen in de onderhavige procedure het door S als getuige verklaarde in hun overwegingen hebbend betrokken en het Hof mitsdien aanneemt, dat partijen wenssen, dat een afschrift van voormeld proces-verbaal wordt beschouwd als gedingstuk van de onderhavige procedure, overeenkomstig welke wens door het Hof wordt gehandeld;

Overwegende dat tot grond van het beroep is aangevoerd:

dat de boeken werden bijgehouden met de aandacht en zorg, die daaraan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijs konden worden besteed;

dat de hiervoor vermelde bedragen ad totaal f. 12.443,-- in de boekhouding vermeld als contante inkopen, betreffen aankopen van kwekers buiten de veiling om, waarbij geen kwitantie werd afgegeven in het onuitgesproken vertrouwen, dat de naam van de kweker niet in de boeken van de firma zou worden genoemd;

dat de kwekers de firma als verrader zouden beschouwen, indien zij aan de

fiscus de namen van de betreffende kwekers zou noemen en haar positie dan onmogelijk zou worden;

dat de kwekers de aldus zonder afgifte van kwitantie ontvangen bedragen besteedden voor betaling van loon aan tijdelijke hulpen, te weten personeel van voornamelijk U, dat in vrije uren wilde bijverdienen en eiste, dat deze bijverdiensten voor de fiscus verborgen zouden blijven;

dat de fiscus deze gang van zaken kent en het niet aangaat, dat deze instantie belanghebbende tegen beter weten in te hoog aanslaat teneinde hem te dwingen de zwarte ontvangsten van kwekers en hun werknemers aan het licht te brengen;

dat de firma, in 1967 bemerkende welke moeilijkheden voor haar rezen, sindsdien aan de kwekers zegt, dat zij hun namen opgeeft;

dat de contante inkopen vóór 1967 onder meer plaats vonden in gevallen, waarin de firma als commissionair de reeds voor eigen verkoop bestemde partijen toewees aan een commandiet en dan zelf na de veiling goederen voor eigen verkoop moest inkopen bij een kweker, die, indien tegen kwitantie werd gekocht, een zo hoge prijs berekende, dat de firma daarmee op de markt in T niet uitkwam;

dat het plaats vinden van contante inkopen mede volgt uit de omstandigheid, dat volgens het kladkasboek op 26 en 28 mei 1965 contant werden ingekocht 200 kisten sla en volgens de verkoopnota's op 26, 28 en 29 mei 1965 188 kisten sla werden verkocht, terwijl volgens de boekhouding in deze periode geen andere inkopen van sla geschieden;

dat het niet juist is, dat, gelijk de inspecteur stelt, de namen van de kwekers in een cahier worden vermeld door de firma en geweigerd zou zijn een zodanig cahier aan de fiscus ter inzage te geven, daar slechts geweigerd is kladnotities over 1966, die nog moesten worden ingeboekt, ter inzage te geven, omdat dan de namen van de kwekers bekend zouden worden gemaakt;

dat derhalve ten onterechte door de inspecteur wordt gesteld dat de aanslag dient te worden gehandhaafd op grond van het bepaalde in artikel 29 der Algemene Wet inzake Rijksbelastingen;

Overwegende dat de inspecteur heeft betoogd:

dat volgens de verklaring van belanghebbendes zoon, V, de namen van de kwekers, bij wie contant zou zijn gekocht, zijn vermeld in een cahier van de firma;

dat geweigerd is dit cahier ter inzage te geven aan de fiscus en mitsdien op grond van artikel 29 der Algemene Wet inzake Rijksbelastingen de aanslag dient te worden gehandhaafd;

dat, ook afgezien van het vorenstaande, de bewijslast betreffende de niet door

bescheiden gedekte inkopen rust op belanghebbende en belanghebbende niet aannemelijk heeft gemaakt, dat deze inkopen plaats vonden;

dat belanghebbende ten bewijze van zijn stelling dat er in de periode 26-29 mei 1965 geen andere dan contante inkopen van sla plaats vonden, zich heeft beroepen op veilingnota's, doch hij van de beide veilingnota's d.d. 31 mei 1965 slechts één heeft gespecificeerd;

dat niet kan worden erkend, dat het verrichten van contante inkopen in de streek en in de betrokken handel gebruikelijk is;

Overwegende omtrent het geschil:

dat artikel 29 der Algemene Wet inzake Rijksbelastingen ingevolge artikel 95 lid 1 dier wet in verband met artikel 1 lid 1 van het Koninklijk Besluit van 18 augustus 1962 (S. nr. 319) en artikel 1 onder a van het Koninklijk Besluit van 18 december 1964 (S. nr. 523) in werking trad met ingang van 1 januari 1965 voor de inkomstenbelasting, geheven over kalenderjaren aanvangende na 31 december 1964, zodat voormeld artikel 29 niet kan worden toegepast met betrekking tot het onderhavig jaar, 1964;

dat, geen wetsbepaling aan het weigeren van inzage van boeken of bescheiden gevolgen verbindt voor de bewijslast in een procedure betreffende een aanslag tot navordering in de inkomstenbelasting over het jaar 1964;

dat, nu belanghebbende in zijn boeken contante inkopen niet gedekt door bescheiden en zonder vermelding van namen van verkopers vermeldde en hij weigert de namen van de verkopers te noemen, de betreffende posten slechts als uitgegeven mogen worden aangemerkt, indien aannemelijk kan worden geacht, dat de contante inkopen plaats vonden;

dat, blijkens het als voormeld bij de stukken in de onderhavige procedure gevoegde afschrift van het proces-verbaal van het verhoor van de getuige S, deze heeft verklaard, voorzover thans van belang kort samengevat:

dat de meeste kwekers in W lid zijn van een coöperatieve veulingsvereniging, hetgeen in R ook zo zal zijn, en zij volgens statuten hunner vereniging, tot in 1967 mede krachtens publiekrechtelijke veilplicht, hun producten via de veiling moesten verkopen, maar administratief veilen plaats vond, in welk geval de koper het goed kocht tegen de met de kweker overeengekomen prijs, waarna aan de veiling mededeling van de transactie werd gedaan, de veiling de koopsom inde en deze na aftrek van heffingen afdroeg aan de kweker, hoedanige mededelingen, vooral des maandags door de veiling werden ontvangen, daar de op die dag aan de kleinhandel verkochte goederen altijd in het weekeind worden geogst, doch er weinig contrôle

was op het mededelen aan de veiling van de door kwekers aan grossiers verkochte posten;

voorts, dat naar zijn indruk naar U vrij veel tuinbouw personeel is overgegaan, hetwelk mogelijk bijverdient met werk bij kwekers, en het voor de hand ligt, dat dit personeel die arbeid zwart beloond wil zien, terwijl hij zich kan voorstellen, dat kwekers zwart loon moeten betalen aan vast personeel voor werk op zondag, en het mogelijk acht, dat kwekers, die dergelijke bedragen hebben te betalen weleens goederen verkopen zonder deze administratief te laten veilen;

vervolgens, dat hij zich kan voorstellen, dat in een betrekkelijk landelijk gebied als Z de kwekers er gemakkelijk in slagen contacten te leggen met mensen, die zwart willen bijverdienen, bijvoorbeeld oud-collega's, die naar U zijn gegaan, en het hem niet uitgesloten lijkt, dat het zwart verkopen door kwekers grote vormen aanneemt;

tenslotte, dat hij zich kan voorstellen, dat, indien een grossier verlegen is om een aantal kisten sla en daarvoor naar een kweker gaat, deze bij voorkeur zwart zal willen verkopen, en hij ervan overtuigd is, dat indien de kweker in zo'n geval zwarte betaling eist, de grossier daartegen geen bezwaar maakt, waarbij het niet onmogelijk is, dat de grossier de transactie boekt op naam van de kweker, al ligt het voor de hand dat de grossier dit nalaat om zich niet in moeilijkheden te brengen, als de kwekers het zouden merken;

dat het Hof bekend is, dat in de betreffende omgeving een groot aantal personen werkte in ploegendiensten en het Hof aannemelijk acht, dat door de verkorting van de werktijd personen zochten naar bijverdiensten in het weekeinde, al hetgeen gevoegd bij het door de getuige verklaarde, aannemelijk maakt, dat te Q, waar het bedrijf van de firma was gevestigd, en omgeving een niet onaanzienlijk aanbod was van personen, die bereid waren mits "zwart" loon werd betaald tuinbouwwerkzaamheden te verrichten, welk aanbod werd aanvaard door kwekers, indien zij losse krachten behoefden, waartegenover die kwekers er naar streefden de zwarte loonkosten te dekken door zwarte verkoop van producten;

dat het Hof hierbij in aanmerking neemt allereerst, dat de getuige zich voorzichtig zal hebben uitgedrukt met het oog op de belangen van de kwekers, leden van de vereniging wier directeur hij is, en dat dan ook de gang van zaken, die hij als mogelijk of voorstelbaar aanduidt, in werkelijkheid de meest waarschijnlijke moet worden geacht, en voorts, dat kwekers die op een bepaald ogenblik hun producten moesten oogsten omdat deze rijp waren en dan bij de schaarste aan arbeidskrachten in P in 1964 geen personeel anders dan tegen zwart loon konden aantrekken,

zodanig loon betaalden en daartegenover trachtten ontvangsten te verkrijgen, welke zij zonder vrees voor ontdekking verborgen konden houden;

dat het Hof het bij de voormelde constellatie niet onaannemelijk acht, dat een deel van de contante inkopen plaats vond bij kwekers, wier namen belanghebbende niet wenst te noemen, omdat bij die inkopen aan hen te verstaan is gegeven, dat belanghebbende niet bekend zou maken, dat deze bij hen geschiedden;

dat, gezien de omvang van de geboekte inkoop in totaal en van de verkoop, het mogelijk is, dat in voege als zoëven bedoeld is ingekocht voor f. 12.443,--, doch het oplopen van deze inkopen tot een bedrag van die hoogte niet zo zeer waarschijnlijk is geworden, dat bij de bepaling van het inkomen kan worden aangenomen, dat deze inkopen dit bedrag beliepen, en daarbij slechts kan worden aanvaard, dat deze een bedrag van f. 8.000,-- bereikten;

dat dit niet wegneemt, dat in zodanige mate rekening valt te houden met de mogelijkheid van het plaatsvinden dezer inkopen tot f. 12.443,-- en het bestaan van een dienovereenkomstige mening bij belanghebbende, dat er niet voldoende gronde is voor de veronderstelling, dat belanghebbende een verwijt kan worden gemaakt van het stellen dezer inkopen op f. 12.443,-- dat het Hof het door belanghebbende gestelde aldus opvat dat deze mede betwist, dat door opzet of grove onachtzaamheid zijnerzijds het zuiver inkomen bij de aangifte te laag is gesteld;

dat uit een en ander volgt, dat de aanslag tot navordering dient te worden verminderd tot een naar een zuiver inkomen van f. 7.091,-- + 65% van f. 4.443,-- is f. 9.979,-- en de verhoging achterwege dient te blijven;

Uitspraak doende:

Vermindert de aanslag tot navordering tot een naar een zuiver inkomen van f. 9.979,-- zelfde tariefgroep en kinderaftrek zonder verdubbeling van enig deel van het belastingbedrag;

Aldus gedaan in raadkamer van 13 mei 1968 door Mr. C.A. Pekelharing, voorzitter, Mrs. H.H.J.M. Lobach en J. van Slooten, raadsheren, in tegenwoordigheid van Mr. M. van Delft, griffier.

Van Delft

Pekelharing

Aangetekend verzonden:

-1 juli 1968

aan partijen